

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy, ngày 17/12/2022*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1100

“CHÚNG TA KHÔNG CÒN SỐNG CÁCH SỐNG “SAY SỐNG MỘNG CHẾT”

Sau khi chúng ta học Phật, chúng ta minh tường mọi sự việc thì chúng ta biết rõ chúng ta đến từ đâu, vì sao chúng ta đến và chúng ta sẽ đi về đâu. Chúng ta học Phật, chúng ta biết sống sao cho ý nghĩa nên chúng ta không còn “*Say sống mộng chết*”. Người thế gian, họ không biết họ từ đâu đến, họ không biết vì sao mình có hình hài như vậy và họ cũng không biết khi chết mình sẽ đi về đâu. Họ sống như một người say và chết đi như một người nằm mộng, hoàn toàn không có sự chủ động.

Đời sống của chúng ta do mạng nghiệp quyết định, mạng nghiệp do dẫn nghiệp đời trước chúng ta đã tạo. Chúng ta muốn biết mạng nghiệp đời sau thì chúng ta nhìn vào dẫn nghiệp đời này chúng ta đang tạo. Người hạnh phúc nhất thế gian là người không còn sống đời sống “*Say sống mộng chết*”, người biết rõ mình từ đâu đến và sẽ đi về đâu. Chúng ta dùng giáo huấn của Thánh Hiền để đối nhân xử thế tiếp vật, dùng Phật pháp để kiểm soát ba nghiệp, chúng ta là những người hạnh phúc nhất thế gian!

Hòa Thượng nói: “*Trước khi chúng ta tiếp xúc với Kinh điển, chúng ta không hiểu rõ ý nghĩa của sinh mạng, chúng ta không hiểu nên sống như thế nào. Sau khi chúng ta nghe Kinh pháp, tiếp xúc với giáo huấn của Thánh Hiền thì chúng ta tâm khai, ý giải, đời sống của chúng ta trở nên có ý nghĩa*”. Hiện tại, những người “*Say sống mộng chết*” nhiều không thể tính kể, người có đời sống chân thật có ý nghĩa thì rất ít. Có những người ngày ngày tạo nghiệp bất thiện nhưng họ không nhận ra.

Đức Phật là người đã giác ngộ, chúng ta học Phật là chúng ta học làm người giác ngộ. Nhiều người thế gian đang phải học với những người “*Say sống mộng chết*”. Nhiều người học Phật mà không hiểu đạo lý: “*Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu*”. Chúng ta càng tích cực bố thí thì tiền tài sẽ càng đến bằng nhiều cách khác nhau. Chúng ta học Phật là chúng ta học làm người sáng suốt, chúng ta càng học mà càng mê mờ thì chúng ta đã học sai rồi!

Bà Hứa Triết đến thế gian để phục vụ mọi người, bà nói: “*Tôi không cần phải lo cho tôi! Ông Trời sẽ lo cho tôi!*”. Cả cuộc đời bà “*hy sinh phụng hiến*”. Khi bà mất, bà dặn mọi người đừng thông báo cho ai, bà không muốn mọi người tốn giấy mực, tốn tràng hoa. Giấy mực, tràng hoa đều là những thứ thuộc về vọng tưởng, chấp trước, “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Chúng ta học Phật mà chúng ta vẫn mơ mơ, hồ hồ vậy thì chúng ta vẫn đang “*Say sống mộng chết*”. Người thế gian thường hát: “*Không biết ra sao ngày sau!*”. Chúng ta biết rất rõ ràng nếu chúng ta tận lực hy sinh phụng hiến thì người người sẽ ghi nhớ công ơn của chúng ta. Tôi đã từng đến K9, Ngã Ba Đồng Lộc, Thành Cổ Quảng Trị và nhiều địa danh lịch sử khác, những anh hùng hy sinh phụng hiến vì độc lập tự do của đất nước đều được tổ quốc ghi công. Một người tận tâm tận lực vì dân làng thì cả ngôi làng sẽ ghi nhớ. Những gì chúng ta không được hưởng bằng tiền thì chúng ta sẽ nhận bằng phước báu. Chúng ta sống nhờ phước báu. Chúng ta có nhiều tiền gửi ở nhiều ngân hàng nhưng tiền này cũng không bền chắc. Hòa Thượng nói: “*Người có trí tuệ thì đem vật chất biến thành phước báu. Người ngu si thì đem phước báu biến thành vật chất*”.

Hòa Thượng Tịnh Không cả đời tam bất quản: “*Không quản tiền, không quản việc, không quản người*”. Ngài không quản tiền nhưng Ngài vẫn có thể làm được rất nhiều Phật sự. Ngài không quản việc nhưng có rất nhiều việc để làm. Ngài không quản người nhưng khi Ngài mất rất nhiều người ghi nhớ công ơn Ngài.

Người học Phật phải sống một đời sống chân thật có ý nghĩa. Chúng ta sống ở thế gian thì người thế gian được lợi ích, khi chúng ta ra đi chúng ta có chỗ để quay về. Chúng ta mơ mơ, hồ hồ sống rồi mơ mơ, hồ hồ chết thì thật đáng tiếc! Ở thế gian, chúng ta tận tâm tận lực sống, khi chúng ta ra đi thì không còn gì tiếc nuối. Hiện tại, nơi nào cần thì chúng ta đến làm tận tâm tận lực, làm xong việc thì chúng ta đi. Hôm trước, khi chúng ta đến một trường cao đẳng ở Nha Trang để chia sẻ, sau khi xong việc vị Hiệu trưởng nói, họ muốn đưa tiền chúng ta ra sân bay nhưng họ cũng không có cơ hội. Người thế gian cho rằng: “*Tiền là tiên là Phật*”. Họ không biết rằng những gì chúng ta không nhận bằng tiền thì chúng ta sẽ nhận bằng phước báu. Chúng ta nhìn thấy một ngôi nhà ở quê xây to đẹp thì chúng ta thường nói rằng đó là họ có phước. Xung quanh chúng ta có rất nhiều Phật Bồ Tát, Thiên Long, Quỷ Thần, họ đều nhìn thấy những việc chúng ta làm.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta ngày ngày nghe Kinh, ngày ngày tiếp nhận chánh pháp thì chúng ta có thể thay đổi cách thấy, cách nghĩ, cách nói, cách làm sai lầm của*

chúng ta. Chúng ta sẽ không còn sống đời sống mơ mơ, hồ hồ, chúng ta sẽ có đời sống an vui, tự tại". Chúng ta học Phật nhiều năm nhưng chúng ta vẫn chưa có đời sống tự tại, an vui. Chúng ta vẫn dễ tập khí, phiền não làm chủ, tâm được mát, hơn thua của chúng ta còn rất lớn. Ở thế gian, thời gian chúng ta tiếp xúc với Thầy lành, bạn tốt ít hơn rất nhiều so với thời gian chúng ta tiếp xúc với Thầy tà, bạn ác. Thầy tà, bạn ác có thể chính là chiếc điện thoại của chúng ta. Hàng ngày, chúng ta dành rất nhiều thời gian để vào mạng xã hội tán gẫu. Chúng ta đi ra ngoài mà chúng ta quên điện thoại thì chúng ta sẽ giật mình. Chúng ta quên niệm câu "**A Di Đà Phật**" thì chúng ta không giật mình. Chiếc điện thoại sẽ dẫn chúng ta vào vòng sinh tử luân hồi còn câu "**A Di Đà Phật**" thì giúp chúng ta ra khỏi sinh tử.

Hòa Thượng nói: "**Ở thế gian, chúng ta không nhận ra "danh vọng lợi dưỡng", công danh phú quý là giả. Nếu chúng ta giác ngộ thì chúng ta sẽ biết làm thế nào để có đời sống chân thật ý nghĩa, chúng ta sẽ nỗ lực đoạn ác, tu thiện, chân quý thời gian của sinh mạng, chúng ta biết nắm lấy thời gian ngắn ngủi của sinh mạng để làm việc lợi ích cho xã hội, cho quốc gia và chân thật niệm Phật**". Chúng ta truy cầu "**danh vọng lợi dưỡng**", công danh, phú quý thì chúng ta vẫn đang "**Say sống mộng chết**". Người xưa đã nói: "**Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định**". Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định. Công danh, phú quý cũng đều là do tiền định. Chúng ta cho rằng công danh, phú quý là thật nên chúng ta cố gắng truy cầu thậm chí chúng ta dùng mọi thủ đoạn để có được. Phật Bồ Tát và Thánh Hiền đều nhận thấy thời gian của sinh mạng vô cùng ngắn ngủi. Chúng ta coi thời gian của sinh mạng là vô tận nên chúng ta không xem trọng.

Trong mười ngày gần đây, tôi di chuyển liên tục, sáng hôm qua tôi ở Nha Trang, hôm nay tôi ở Đà Nẵng có thể ngày mai tôi sẽ di chuyển tiếp. Thời gian của sinh mạng rất ngắn nên chúng ta phải trân trọng nắm lấy từng giây phút. Chúng ta nắm lấy thời gian để có thể làm lợi ích cho người nhiều hơn. Người thế gian dùng mọi giây phút để "**tự tư tự lợi**", thỏa mãn "**năm dục sáu trần**".

Hòa Thượng nói: "**Mục tiêu của người học Phật là phá mê, khai ngộ, vãng sanh thành Phật. Đây là đời sống vô cùng có ý nghĩa, giá trị**". Chúng ta thường buông lung, thả nổi, không yêu cầu chính mình một cách nghiêm khắc. Buổi sáng, nếu 4 giờ chúng ta không dậy thì chúng ta nên tự lăn xuống giường, chúng ta làm như vậy vài lần thì chúng ta sẽ tự dậy sớm được. Đã từ rất lâu tôi luôn thức trước khi chuông điện thoại reo. Tôi không muốn làm trễ việc của mọi người. Hôm qua, tôi phải ngồi trên xe 10 giờ đồng hồ nhưng sáng nay tôi vẫn dậy sớm trước 30 phút.

Hòa Thượng nói: “*Người hạnh phúc nhất thế gian là người có đời sống chân thật có ý nghĩa. Giá trị chân thật nhất của cuộc sống là chúng ta biết buông bỏ tất cả, chân thật niệm Phật cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc*”. Chúng ta làm những việc lợi ích chúng sanh đó là chúng ta “*từ bi xuất phương tiện*”. Chúng ta phải tận tâm tận lực vì Phật pháp, vì giáo dục Thánh Hiền, vì lợi ích chúng sanh, nhưng trong tâm chúng ta chỉ có một câu “*A Di Đà Phật*”, một hướng Tây Phương để đi.

Câu hát: “*Đừng hỏi Tổ Quốc đã làm gì cho ta! Mà phải hỏi ta đã làm gì cho Tổ Quốc hôm nay!*” rất ý nghĩa. Chúng ta cho rằng không ai biết chúng ta đang làm gì thì chúng ta đã sai. Tàng thức của chúng ta đã lưu dấu lại tất cả những việc chúng ta làm. Tất cả những việc làm tốt, việc làm hy sinh phụng hiến của chúng ta đều ghi dấu trong Tàng thức, vô lượng kiếp cũng không phai mờ. Tàng thức của chúng ta như một chiếc Camera có bộ nhớ hàng tỷ Gb, khả năng ghi nhớ của Tàng thức là vô cùng vô tận.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!